

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
		1617	jente ☒ gutt ☐	norsk ☒ annet ☐

Blyanten

Jeg går på skolen, jeg elsker skolen, jeg elsker det mer enn noe annet. Mamma maser om at jeg ikke må være så gira på skole. Men jeg ignorerer henne nesten hver gang. Hun er den minste i familien. Hun er bare en halv meter høy. Jeg derimot er allerede nesten en meter høy, og jeg er bare halupartens så gammel som mamma, og hun er 780 år.

En dag jeg var ute, viste jeg at jeg hadde glemt noe. Det var noe som manglet. Jeg var egentlig ikke ute bare for å gå, jeg skulle på skolen! Åååå! Hva er det jeg har glemt da?

"Ja!" roper jeg ut i det blå

Blyanten min!

Jeg løp hjemover.

Plutselig stanset jeg rett foran en blå skapning.

Den må nok ha hørt at jeg ropte "Ja".

Den sa "Onga Bonga".

Jeg sa "Onga Bonga" tilbake, bare fordi jeg trodde det betydde

"Hei". Den så litt funky ut, men

det var egentlig bare litt kult.

Den var omtrentt like høy som meg, Max altså,

også var den veldig søt. Så

begynte den å snakke vanlig.

Han sa at han ikke hadde

noen venner fordi han var

litt dårlig utviklet.

Så sa jeg: "ja, men jeg kan være
vennen din, jeg kan være bestevennen
din! Da ropte han Bonga Onga.
Jeg viste fortsatt ikke hva det
betydde, så jeg spurte han:
hva er den Bonga Onga-greia
egentlig?

Han fortalte at det betydde
"gladhet".

"Åja" sa jeg med "gladhet" 😊.

Så fortsatte jeg turen hjemover
uten at jeg viste hva jeg
skulle.

Når jeg kom hjem, så jeg
rart på mamma.

Hva gjør jeg her?

1617

